Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása keretében feldolgozott adatok megőrzéséről és a 2002/58/EK irányelv módosításáról”

COM(2005) 438 final – 2005/0182 (COD)

(2006/C 69/04)

2005. november 16-án az Európai Unió Tanácsa úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 95. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a fenti tárgyban.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság elnöksége 2005. szeptember 27-én megbízta a „Közlekedés, energia, infrastruktúra és információs társadalom” szekciót a bizottsági munka előkészítésével.

A munka sürgősségére való tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2006. január 18–19-én tartott 423. plenáris ülésén (a január 19-i ülésnapon) főelőadót jelölt ki Bernardo HERNÁNDEZ BATALLER személyében, továbbá 92 szavazattal 17 ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta a következő véleményt.

1. **Következtetések és ajánlások**

1.1 Az EGSZB csodálkozását és aggodalmát fejezi ki egy ilyen jellegű jogalkotási javaslat láttán, mivel annak tartalma aránytalan, és az alapvető jogokra is hatással van.

1.2 A javaslat nem megfelelően és több szempontból támadható módon kezeli az emberi jogokat, különösen a magánélet tiszteletben tartásához való jogot.

1.3 Fennáll annak a veszélye, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatások felhasználóinak bizalma megrendül, és csökken az IKT használatára való hajlandóságuk. A fogyasztók bizalmának elvesztése magában hordozza annak kockázatát, hogy hosszú távon lassul az információs társadalom jövőbeli fejlődése, és ezáltal veszélybe kerülhet a lisszaboni stratégia is.

1.4 Az EGSZB kétli, hogy a javaslat teljes egészében megfelel a szubszidiaritás és az arányosság elveinek, mivel hiányoznak belőle azok az érvek, amelyek alátámasztják, hogy egy adott közösségi célkitűzés uniós szinten könnyebben megvalósítható.

1.5 A javaslatban szereplő, a szóban forgó adatok tárolását és átadását szabályozó előírások betartása miatt a szolgáltatókra háruló többletköltségeket olyan tehernek kellene tekinteni, amelynek viselését a szolgáltatóknak már a piacon való részvétel puszta tényéből kifolyólag vállalniuk kell az állami költségvetés – és végső soron a polgárok – terhelése nélkül.

1.6 A fent említettek alapján, és mivel az EGSZB úgy véli, hogy az sem az összes alapjogot, sem pedig az adatokhoz való hozzáférésre, azok használatára és cseréjére vonatkozó szabályokat nem tartja tiszteletben, a javaslat részletes felülvizsgálatra szorul.

2. **Indokolás**

2.1 *Háttér*

2.1.1 Jelenleg több közösségi rendelkezés is szabályozza a szolgáltatók kötelezettségeit. Ebben az esetben az 1995. október 24-i 95/46/EK irányelv ([1]) 1. cikkének hatálya alá tartozó és a 2. cikk a) pontjához kapcsolódó adatokról van szó. Ez az irányelv a személyes adatok feldolgozását illetően a természetes személyek magánélete védelmének biztosítását célozva a tagállamok általános kötelezettségeiről szól.

2.1.2 A 2002. július 12-i 2002/58/EK irányelv ([2]) kifejezetten a személyes adatok kezelését és a magánélet védelmét szabályozza az elektronikus hírközlési szektorban, az erre tett javaslatról az EGSZB annak idején véleményt ([3]) készített.

2.1.3 Mindkét irányelv legfőbb alapelve az, hogy a tárolt adatokat azonnal törölni kell, amint megőrzésüket már semmi sem indokolja. A 2002/58/EK irányelv garantálja, hogy a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatóknak meg kell tenniük a megfelelő intézkedéseket az általuk nyújtott szolgáltatások biztonságának fenntartása érdekében, a tagállamoknak pedig biztosítaniuk kell az elektronikus hírközlés titkosságát, azaz a felhasználókon kívül mindenkinek meg kell tiltani a beszélgetések hallgatását, felvétel készítését és annak tárolását, kivéve a szolgáltatókat számlázási céllal és csak a feltétlenül szükséges ideig. A forgalmi és helymeghatározó adatok feldolgozása kizárólag névtelenül és az érintettek hozzájárulásával történhet.

2.1.4 A 2002/58/EK irányelv 15. cikke lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy ha bűnüldözési célból szükségesnek, arányosnak és megfelelőnek tekinthető, kivételes esetben megőrizhetik az adatokat. A hírközlési ágazatbeli adatvédelemről szóló irányelvről folytatott tárgyalások során a tagállamok nem tudtak egyezségre jutni az adatok megőrzésének időtartamát illetően, ezért végül nem jelöltek meg pontos időtartamot.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról. HL L 281., 1995.11.23.

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2002. július 12-i irányelve a személyes adatok feldolgozásáról és a magánélet védelméről az elektronikus hírközlési ágazatban. HL L 201., 2002.7.31.

([3]) A vélemény a 2001. január 24–25-i plenáris ülésen került elfogadásra. Előadó: Göran LAGERHOLM. HL C 123., 2001.4.25.

2.1.5 2004. március 25-én az Európai Tanács fontolóra vette annak lehetőségét, hogy szabályokat alkosson az elektronikus hírközlési szolgáltatók által generált adatok megőrzését illetően. Ezt követően négy tagállam (Franciaország, Írország, az Egyesült Királyság és Svédország) a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásával vagy nyilvános hírközlési hálózatokon tárolt adatok bűnözéssel, bűncselekményekkel, többek között a terrorizmussal kapcsolatos megelőzés, nyomozás, felderítés és bűnüldözés céljából történő átadásával kapcsolatban az adatok feldolgozásáról és tárolásáról szóló tanácsi kerethatározat elfogadását célzó kezdeményezéstervezetet készített.

2.1.6 Ezt a javaslatot az Európai Parlament elutasította, mivel kétségei voltak annak jogalapja, a rendelkezés arányossága, valamint amiatt, hogy az esetleg sértheti az emberi jogok védelméről szóló európai egyezmény ([4]) 8. cikkét.

2.2 *Az Európai Bizottság javaslata*

2.2.1 Az Európai Bizottság az EK-Szerződés 95. cikkét alapul véve javaslatot készített európai parlamenti és tanácsi irányelvre a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása keretében feldolgozott adatok megőrzéséről és a 2002/58/EK irányelv módosításáról.

2.2.2 A tagállami jogszabályokat harmonizáló olyan szabályozó eszközről van szó, amely bizonyos bűncselekmények (különösen a terrorizmus és a szervezett bűnözés) megelőzése, kivizsgálása, felderítése és üldözése érdekében a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtóit az adatok feldolgozására és megőrzésére kötelezi (1. cikk (1) bekezdés).

2.2.3 A javaslat utal a közlés forrásaként és címzettjeként megjelenő természetes és jogi személyek forgalmi és helymeghatározó adataira, a közlés tartalmára azonban nem vonatkozik (1. cikk (2) bekezdés).

2.2.4 A javaslat ezért kötelezné a tagállamokat, hogy fogadjanak el intézkedéseket arra vonatkozólag, hogy az ilyen szolgáltatások üzemeltetői őrizzék meg a szóban forgó adatokat, és továbbítsák azokat az illetékes nemzeti bűnmegelőzési és bűnüldözési hatóságok számára a javaslat célkitűzései szerint (3. cikk).

2.2.5 A javaslat emellett meghatározza a megőrzendő adatok, nevezetesen a közlés forrásának és címzettjének azonosítására, a közlés időpontjára és időtartamára, típusára, a felhasználók helyének meghatározására stb. vonatkozó adatok kategóriáit. (4. cikk és a melléklet).

2.2.6 Azt is előírja, hogy az adatokat (helyhez kötött vagy mobil) telefonos közlés esetén egy évig, interneten keresztül történő közlés esetén pedig hat hónapig kell megőrizni (7. cikk).

2.2.7 Ugyanakkor megköveteli, hogy az üzemeltetők által megőrzött adatokat kérelemre továbbítsák az illetékes nemzeti hatóságoknak (8. cikk), valamint azt, hogy a tagállamok bizonyos idevonatkozó statisztikákat évente eljuttassanak az Európai Bizottság részére (9. cikk).

2.2.8 Végül előírja, hogy a tagállamok térítsék meg a hírközlési szolgáltatások nyújtóinak azon többletköltségeiket, melyek a szóban forgó adatok megőrzése és továbbítása következtében felmerültek (10. cikk).

2.3 *Általános megjegyzések*

2.3.1 Az EGSZB csodálkozását és aggodalmát fejezi ki egy ilyen jellegű jogalkotási javaslat láttán, mivel annak tartalma aránytalan, és az alapvető jogokra is hatással van.

2.3.2 Javaslatában az Európai Bizottság a közbiztonságra vonatkozó, hatályos tagállami intézkedéseket „hasonló hatású intézkedésekként” kezeli (akadályokat jelentenek az elektronikus hírközlés belső piaca számára), amelyeket az EK-Szerződés 14. cikkével összhangban el kell törölni.

2.3.3 A javaslatnak igen jelentős következményei lesznek az elektronikus hírközlési szolgáltatások felhasználóinak egészére nézve. Ezért fennáll annak a veszélye, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatások felhasználóinak bizalma megrendül, és csökken általában az IKT használatára és az arra való hajlandóságuk, hogy új elektronikus szolgáltatásokat kezdjenek használni. A fogyasztók bizalmának elvesztése magában hordozza annak kockázatát, hogy hosszú távon lassul az információs társadalom jövőbeli fejlődése, és ezáltal veszélybe kerülhet a lisszaboni stratégia is.

2.3.4 A javaslat nehezen érthető módon kezeli az alapvető jogokat, különösen a magánélet tiszteletben tartásához való jogot. Az Európai Bizottság két paramétert is alkalmaz a jogszerűség lemérésére, és egy sajátságos vizsgálat elvégzése után leszögezi, hogy a javaslat nem sérti az alapvető jogokat.

2.3.5 Először is a 15. cikk (1) bekezdését alkalmazza, amely bár szerepel a 2002/58/EK irányelvben, szinte szó szerint megegyezik a politikai és polgári jogok nemzetközi egyezségokmánya (4. és 12. cikk) és az emberi jogok védelméről szóló európai egyezmény (9., 10. és 11. cikk) rendelkezéseivel. Ezeket már bőségesen és kimerítően értelmezték az illetékes szervek és hatóságok, ezért nem helyes, hogy az Európai Bizottság megpróbálja újra értelmezni azokat.

2.3.6 Másodszor az említett jogszerűségi vizsgálat egy olyan normatív eszköz – az alapjogi charta – rendelkezésire is támaszkodik, amely bár a lehető legszélesebb körű európai konszenzust élvezi, még nem lépett életbe, ezért nem is lehet rá hivatkozni mint hatályos jogi eszközre.

([4]) Az 1950. november 4-én, Rómában aláírt, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény.

2.3.7 Érthetetlen módon további, még komolyabb hiányosságokat fedezünk fel a vizsgálatban: az Európai Bizottság csak a charta (a magán- és a családi életre tiszteletben tartására vonatkozó) 7. és a (személyes adatok védelmére vonatkozó) 8. cikkére utal, más rendelkezéseket – például a 36.-at (az általános érdekű szolgáltatásokhoz való hozzáférésről), a 38.-at (a fogyasztók védelméről), a 47.-et (a hatékony jogorvoslathoz való jogról), illetve a 48.-at (az ártatlanság vélelméről) – pedig figyelmen kívül hagy.

2.3.8 Az Európai Bizottságnak ezért át kellene gondolnia a kérdést, és óvatosabban, az alapjogok szigorú tiszteletben tartásával kellene eljárnia annak elkerülése érdekében, hogy a későbbiekben a tagállamok alkotmánybíróságai alkotmányellenesnek nyilvánítsák ([5]) az általa javasolt előírásokat.

2.3.9 Ami a szubszidiaritás elvének betartását illeti, meglepő, hogy az Európai Bizottság, arra hivatkozván, hogy a mindezidáig sem a Tanács, sem a Parlament nem tudott megegyezni a szóban forgó probléma megoldásának keretéről, közösségi szintű fellépést sürget a belső piac területén, amely kiindulási alapként szolgálna saját rendelkezései számára.

2.3.10 Ez az érvelés logikus volna, ha a biztonsági problémák összevethetők lennének azokkal, amelyek a belső piac működését érintik (például a szigorúan kereskedelmi jellegű, az adózással vagy a munkaüggyel kapcsolatos problémák); ha a rendelkezéseket (a szerződésekben vagy a másodlagos joganyagban lefektetett) záros határidőn belül kellene elfogadni, illetve ha ezzel kapcsolatban lehetséges és szükséges volna egységes jogi térség létrehozása.

2.3.11 A szerződésekben foglalt olyan fogalmakkal ellentétben azonban, mint a közrend és a közbiztonság, az állam biztonsága nem élvez védelmet a közösségi jogban, ezért kivételes védelmi intézkedések meghozatala esetén a tagállamok nem hivatkozhatnak rá.

2.3.12 A szerződésekben idevonatkozólag sem világos intézkedési alapot, sem pedig az intézkedést sürgető határidőt nem találunk. Végül a tagállamok biztonságát fenyegető veszélyeket nem lehet olyan harmonizációs eszközzel lefedni, amely a különböző helyzeteket azonos módon (és nem közösen) kívánja kezelni.

2.3.13 Az arányosság elvét illetően köztudott, hogy az alapjogokat korlátozó bármiféle rendelkezés elfogadásához törvény szerint szükség van a nemzeti parlamentek hozzájárulására, valamint („*ex ante* vagy *ex post*") a jogalkotási jellegű bírói kontroll garanciájára. Nehéz elképzelni, hogy az elektronikus távközlési szolgáltatások nyújtását érintő, az egész belső piacon meglévő bizonyos „*láthatatlan korlátok*" eltűnése gyökeres változásokat eredményezhetne az alapjogokat garantáló nemzeti jogszabályokban és az azok védelmét biztosító nemzeti rendszerekben.

2.3.14 Az EGSZB ezért kétli, hogy a javaslat teljes egészében megfelel a szubszidiaritás és az arányosság elveinek, mivel hiányoznak belőle azok az érvek, amelyek alátámasztják, hogy egy adott közösségi célkitűzés uniós szinten könnyebben megvalósítható.

2.3.15 Másrészt meglepetését fejezi ki afelett, hogy az Európai Bizottság a javaslatban csak a távközlési szolgáltatások üzemeltetőinek „szükségleteit" és „törvény szerinti jogait" említi meg, teljes mértékben figyelmen kívül hagyva a fogyasztókat, és megfeledkezve arról, hogy a Közösség tevékenysége magában foglalja „*a fogyasztóvédelem erősítéséhez való hozzájárulást*" (az EK-Szerződés 3. cikkének t) pontja), biztosítva „*a fogyasztóvédelem magas szintjét*" és hozzájárulva a fogyasztók „*gazdasági érdekeinek védelméhez*" (az EK-Szerződés 153. cikke).

2.4 *Részletes megjegyzések*

2.4.1 A javaslat az EK-Szerződés 95. cikkének (1) bekezdésén alapul. Ezért ajánlatos volna, ha a bűnügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés pillérére gyakorolt lehetséges hatását is fontolóra vennék. Harmadik országbeli elektronikus távközlési szolgáltatók esetében ez azt jelentené, hogy nemzetbiztonsági okokból ezeknek az államoknak „ad hoc" megállapodást kellene kötniük a tagállamokkal a szolgáltatásnyújtás kölcsönös feltételeiről.

2.4.2 A javaslatnak az új rendelkezésekről szóló részében, konkrétan az 1. cikkben úgy tűnik, az Európai Bizottság figyelmen kívül hagyja, hogy bár a javasolt irányelv alkalmazási körébe tartozó adatok látszólag „semlegesek" (a közlés forrásának és címzettjének azonosítására, a közlés időtartamára, a helymeghatározásra, a gyakoriságra stb. vonatkoznak), ezek olyan elemek, amelyek az emberek magánéletébe való beavatkozást jelentenek, és gyakran egyéb jogokat is sérthetnek, például szakmai titkot vagy az egyént megillető jogi segítségnyújtáshoz való jogot.

2.4.3 Az európai közrendnek az emberi jogok védelméről szóló európai egyezmény által megteremtett, valamint a tagállamok alkotmányos hagyományaiból táplálkozó jelenlegi felfogásában a magánélethez való jog nemcsak passzív formában jelenik meg, hanem – bár kevésbé erőteljesen – aktív megközelítése is van.

2.4.4 Ez azt jelenti, hogy a magánszemélyeknek, akár uniós polgárok, akár nem, joguk van tudni, hogy ki, milyen céllal és milyen gyakorisággal avatkozik bele kommunikációikba, valamint joguk van ahhoz, hogy hozzáférjenek az ilyen tevékenységhez felhasznált nyilvános vagy magán adatbázisokhoz ([6]).

2.4.5 A javaslat érinti az alapvető jogokat, konkrétan az emberi jogok európai egyezményének 8. cikkét, és jelentős hatást gyakorolhat a polgári szabadságjogokra és az alapjogokra, ezért az EGSZB úgy ítéli meg, hogy mint minden szabály alóli kivétel esetében, csupán olyan feltételeket szabhat, amelyek a lehető legkisebb mértékben befolyásolják az említett jogokat.

2.4.6 A megőrzendő adatok kategóriái a 4. cikkben és a mellékletben kerülnek felsorolásra, tehát „előzetes listáról" van szó, amelyet a „komitológiai" eljárás folyamán felül lehet vizsgálni. Az EGSZB azonban nem tartja megfelelőnek, hogy egy alapjog érdekében a Parlament nem jár közben a megőrzendő adatok kategóriáinak kibővítéséért, és így a semleges, technikai előírások végrehajtásánál alkalmazott módszertant követ, amely meglehetősen távol áll a javaslat tárgyát képező adatmegőrzési előírások jellegétől.

([5]) Ezzel kapcsolatban lásd a német alkotmánybíróság nemrég született határozatát, amelyben alkotmányellenesnek nyilvánította az európai letartóztatási parancsot, amely a terrorizmus és a nemzetközi bűnözés elleni küzdelemben még az általunk tárgyalt kérdésnél is jelentősebb szerepet játszik.

([6]) Az EJEB-nek az AMANN- (2000), a KOPP- (1998), a HALFORD- (1997) és a MALONE-ügyben (1984) hozott ítéletei.

2.4.7 A megőrzendő adatok mennyisége túlzottnak tűnik ahhoz, hogy abból hasznos információkat lehessen szerezni egy nyomozás számára, ezért korlátozni kellene a tárolandó adatok számát. Ennek a számnak tükröznie kell a javaslat céljának elérését szolgáló szükségleteket, és biztosítania kell, hogy az adatokhoz kizárólag bírósági engedéllyel lehessen hozzáférni. A javaslatban leírt egyik cél, azaz bizonyos bűncselekmények „megelőzése" így nehezen érthető, bár a forgalmi adatok megőrzése valóban hasznosnak bizonyulhat egy nyomozás során, valamint a javaslatban említett egyéb célok eléréséhez.

2.4.8 A megőrzési időszak túlságosan hosszú, mivel az Európai Bizottság nem igazolja, hogy a tárolás valóban szükséges-e ennyi ideig. Az EGSZB úgy véli, hogy erre megközelítőleg és egységesen hat hónapot kellene kiszabni a megfelelő biztonsági és titoktartási intézkedések mellett.

2.4.9 Nem tiltja előírás a szolgáltatóknak és egyéb érdekelteknek a tárolt adatokhoz való hozzáférését, pedig ki kellene kötni, hogy a szóban forgó adatokhoz kizárólag különleges esetben és bírósági ellenőrzés mellett lehet hozzáférni. Sajnálatos módon a javaslat nem szabályozza a tárolt adatok védelmének módját a kötelező megőrzési időszakok alatt.

2.4.10 Az, hogy a javaslat az adatok továbbításával kapcsolatban csak „illetékes nemzeti hatóságokat" említ, túl általános. Pontosan meg kellene határozni, hogy a megőrzött adatokat kizárólag azon „hatóságok" részére lehet átadni, amelyek biztosítják az adatok minőségét, titkosságát és biztonságát. Az EGSZB úgy véli, hogy a javaslatban szerepel néhány fogalom, mint az előzőleg említett is, amelyeket definiálni kellene annak érdekében, hogy elkerüljük azok eltérő értelmezését.

2.4.11 Meglepőnek tartja, hogy a javaslat 10. cikke rendelkezik a szolgáltatók adattárolási és -továbbítási kötelezettségeinek teljesítéséből adódó úgynevezett „többletköltségekről", amelyeket az Európai Bizottság szerint az állami költségvetésből kellene megtéríteni, mivel a javaslat 13. preambulumbekezdése értelmében „a közbiztonságban jelentkező előnyök a társadalom egészére kihatnak".

2.4.12 Ebben az EGSZB egyáltalán nem ért egyet az Európai Bizottsággal, és úgy véli, hogy ez a kijelentés legalábbis pontatlan, mivel minden tagállam szabadon állapítja meg az említett költségek megtérítésének mértékét és módját, saját kritériumai alapján, a társadalom szükségleteit és biztonságát figyelembe véve, bár amint (az (5) preambulumbekezdésben) az Európai Bizottság is elismeri, számos tagállam még nem fogadott el idevonatkozó jogszabályokat.

2.4.13 Az Európai Bizottság kikötése a következő kérdéseket veti fel:

– e szolgáltatások nyújtói nem élvezik az államok által garantált szociális biztonság és stabilitás nyújtotta előnyöket?

– az említett szolgáltatók nem élvezik a jogállamiság nyújtotta jogbiztonság előnyeit?, vagy

– esetleg a szolgáltatók nem jutnak be az egységes piacra, ahol jogszerű vállalkozói tevékenységet folytathatnak, amit a nemzeti állami intézmények igyekezetének is köszönhetnek, és nemcsak az Európai Bizottság tevékenységének?

2.4.14 Mindezek ismeretében és az irányelvjavaslat sikere érdekében ezeket a többletköltségeket olyan teherként kellene tekinteni, amelyet a szolgáltatóknak már a piacon való részvétel puszta tényéből kifolyólag vállalniuk kell az állami költségvetés – és végső soron a polgárok – terhelése nélkül. Az EGSZB úgy ítéli meg, hogy a többletköltségek visszatérítésére vonatkozó javaslat nem állja meg a helyét, és ezért el kellene hagyni.

2.4.15 A fent említettek alapján az Európai Bizottságnak mint a szerződések és azok legfontosabb alapelvei őrének az EUSz. 6. cikkének (1) ([7]) és (2) ([8]) bekezdését szem előtt tartva részletesen felül kellene vizsgálnia a javaslatot, amely az EGSZB megítélése szerint sem az összes alapjogot, sem pedig az adatokhoz való hozzáférésre, azok használatára és cseréjére vonatkozó szabályokat nem tartja tiszteletben.

Brüsszel, 2006. január 19.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

elnöke

Anne-Marie SIGMUND

([7]) Az EUSz 6. cikkének (1) bekezdése így szól: „Az Unió a szabadság, a demokrácia, az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartása és a jogállamiság elvein alapul, amely alapelvek közösek a tagállamokban."

([8]) Az EUSz 6. cikkének (2) bekezdése a következőket fekteti le: „Az Unió a közösségi jog általános elveiként tartja tiszteletben az alapvető jogokat, ahogyan azokat az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény biztosítja, továbbá ahogyan azok a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból erednek."

MELLÉKLET

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményéhez

A következő módosító indítványokat, amelyeknél a támogató szavazatok száma az összes leadott szavazat legalább egynegyede volt, a vita során elutasították:

1.5 pont

A pontot el kell hagyni.

„~~A javaslatban szereplő, a szóban forgó adatok tárolását és átadását szabályozó előírások betartása miatt a szolgáltatókra háruló többletköltségeket olyan tehernek kellene tekinteni, amelynek viselését a szolgáltatóknak már a piacon való részvétel puszta tényéből kifolyólag vállalniuk kell az állami költségvetés – és végső soron a polgárok – terhelése nélkül.~~”

Indokolás

A javaslat önmagáért beszél.

2.4.11 pont

A pont a következőképpen módosul:

„~~Meglepőnek tartja, hogy a~~A javaslat 10. cikke rendelkezik a szolgáltatók adattárolási és –továbbítási kötelezettségeinek teljesítéséből adódó úgynevezett »többletköltségekről«.~~, amelyeket a~~ Az Európai Bizottság ~~szerint~~azt javasolja, hogy ezeket a költségeket az állami költségvetésből kellene megtéríteni, mivel a javaslat 13. preambulumbekezdése értelmében »a közbiztonságban jelentkező előnyök a társadalom egészére kihatnak.«”

Indokolás

A javaslat önmagáért beszél.

2.4.12 pont

A pont a következő szöveggel helyettesítendő:

„~~Ebben az EGSZB egyáltalán nem ért egyet az Európai Bizottsággal, és úgy véli, hogy ez a kijelentés legalábbis pontatlan, mivel minden tagállam szabadon állapítja meg az említett költségek megtérítésének mértékét és módját, saját kritériumai alapján, a társadalom szükségleteit és biztonságát figyelembe véve, bár amint (az (5) preambulumbekezdésben) az Európai Bizottság is elismeri, számos tagállam még nem fogadott el idevonatkozó jogszabályokat.~~”

„A javaslat jelentős költségterheket jelent majd az ágazat számára. A vállalatok jelenleg számlázási, kereskedelmi és egyéb jogszerű célokra generálnak, dolgoznak fel és tárolnak adatokat. További követelmények (újabb adatkategóriák, hosszabb megőrzési időszakok) állítása további fedezendő költségekhez vezetne. Mivel a biztonság egyértelműen állami hatáskörbe tartozik – azaz az államnak kell finanszíroznia –, az adatmegőrzés költségeit az IKT-vállalatok költségeinek megtérítése formájában a tagállamoknak kellene állniuk.”

Indokolás

A javaslat önmagáért beszél.

2.4.13 pont

A pont a következő szöveggel helyettesítendő:

„~~Az Európai Bizottság kikötése a következő kérdéseket veti fel:~~

– ~~e szolgáltatások nyújtói nem élvezik az államok által garantált szociális biztonság és stabilitás nyújtotta előnyöket?~~

– ~~az említett szolgáltatók nem élvezik a jogállamiság nyújtotta jogbiztonság előnyeit?, vagy~~

– ~~esetleg a szolgáltatók nem jutnak be az egységes piacra, ahol jogszerű vállalkozói tevékenységet folytathatnak, amit a nemzeti állami intézmények igyekezetének is köszönhetnek, és nemcsak az Európai Bizottság tevékenységének?~~”

„A javaslat alapja az, hogy Európának harmonizált megközelítésre van szüksége az adatok megőrzése mint a bűnözés és a terrorizmus elleni harc egyik intézkedése terén. Ha néhány európai ország fizeti a bűnüldözés számláját, míg mások úgy döntenek, hogy ezt az eléggé jelentős pénzügyi terhet az üzemeltetőkre hárítják, akkor az európai távközlési piac hamarosan a verseny súlyos torzulásait fogja mutatni. Ezen a ponton tehát az EGSZB teljes mértékben támogatja az Európai Bizottságot.”

Indokolás

A javaslat önmagáért beszél.

2.4.14 pont

A pontot el kell hagyni.

„~~Mindezek ismeretében és az irányelvjavaslat sikere érdekében ezeket a többletköltségeket olyan teherként kellene tekinteni, amelyet a szolgáltatóknak már a piacon való részvétel puszta tényéből kifolyólag vállalniuk kell az állami költségvetés – és végső soron a polgárok – terhelése nélkül. Az EGSZB úgy ítéli meg, hogy a többletköltségek visszatérítésére vonatkozó javaslat nem állja meg a helyét, és ezért el kellene hagyni.~~”

Indokolás

A javaslat önmagáért beszél.

A szavazás eredménye (az összes módosító indítvány esetében)

Mellette: 53

Ellene: 54

Tartózkodott: 15